

РЕЧ ПРИРЕЂИВАЧА

Савремено човечанство сусреће са многобројним проблемима везаним за његов даљи опстанак, те се Редакција определила да у овом броју публикује радове који својим садржајем покушавају да укажу, с једне стране, на основне проблеме савременог друштва – еколошке проблеме и глобализацију, а с друге, могуће путеве њиховог решавања.

Имајући у виду да се навршава стопедесет година од рођења Николе Тесле, као и често занемаривање доприноса научника различитих профила са нашег простора, темат почиње радом који указује на значај Теслиног истраживања за решавање еколошких проблема. Остали радови домаћих аутора на директан или индиректан начин указују на могуће решавање проблема између природе и друштва, при чему апострофирају неопходност промена у вредносним ставовима/системима појединаца и друштава, као основе за прихватања модела одрживог развоја. Овај модел, између осталог, инсистира на усаглашавању економије и екологије, са крајњим циљем подизања нивоа квалитета живота на читавој планети. Остваривању овог циља свакако дају допринос управљање знањем за заштиту и одрживи развој животне средине, али и партије зелених.

Приређивачи темата сматрају да су радови иностраних аутора посебно интересантни. Професор Ендрју Добсон (Andrew Dobson) студирао је политичке науке на Универзитету у Ридингу (Велика Британија), а докторирао је на Универзитету у Оксфорду. Дуже од дванаест година био је професор еколошке политике на Универзитету у Килију. Данас је професор политичке теорије о животној средини на Отвореном Универзитету у Милтон Кејнсу (Велика Британија) и уредник је угледног међународног часописа *Еколошка политика* (Environmental Politics). Посебни домени његовог научног интересовања су однос између "екологизма" и осталих модерних политичких теорија, као и контроверзе између одрживости животне средине као друштвеног циља и других циљева, као што су продубљивање демократије и јачање социјалне правде. Његов стил писања је јасан, критичан и пун аргумената за ставове које износи у својим делима, као

што су "Зелена политичка мисао" (2000) и "Правда и животна средина" (1998). Био је активан у британском и европском мировном покрету крајем прошлог века и противник агресије на Југославију и Ирак. Рад овог аутора на специфичан начин указује на однос глобализације и животне средине.

Проф. др Јан Келер (рођ. 1955) студирао је историју и социологију на Филозофском факултету у Брну. Краће време након студија провео је на Институту за филозофију Чехословачке академије наука, да би се почетком 80-тих вратио на Филозофски факултет. У то време бави се, пре свега, питањима бирократизације. Крајем осамдесетих и након "плишане револуције" усмерава се на проучавање односа социологије и екологије и сарађује са еколошким покретом "Дуга". После студијског боравка у Француској, гостује као предавач у Бордоу и на Сорбони. Сарађује на истраживањима са професором Аленом Туреном. Све до 2000. године, радио је на Факултету за социјалне студије Масариковог универзитета у Брну, на катедри за енвајронменталистику, а од те године је професор на Катедри за социјални рад на Здравствено-социјалном факултету Универзитета у Острави. Хиперактиван у писању, сликовитог стила, он је критичан, ироничан и уверљив. У свом раду на својеврстан начин указује на дилеме либерализма пред нарастајућим еколошким проблемима.

Темат садржи и приказе дела која се са друштвеног становишта баве проблемима животне средине.

Весна Милтојевић
Дарко Надић